

DC870
Đ107V

Trần Thăng

ĐÁNH VẬY

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Trần Thăng

ĐÁNH VẬY

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 500

Thư

SỞ VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHÍ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Thay Lời Tựa

Mạn phép khách vãn có mấy vần
Sức mòn tài mọn dám cứng gân
Bởi chung đời còn nhiều oan trái
Đâu dám khoa đao trước mắt thần.

Tác giả

Nguyên Khí

Khí giới khí đất khí núi sông
Ba khí quyện vào luyện khí công
Nguyên khí giới ban vô khối đấy
Sao để nhân tài chạy lông nhông
Phải chăng thời thế hay đến thế
Ồi đưa là thằng bổng chốc ông
Thôi thế thì thôi còn chi nữa
Nguyên khí đâu rồi hỡi Thổ Công.

2005

Lỗ

Lỗ cù lỗ đáo với lỗ khăng
Mất ruộng mất nương béo mấy thằng
Tiền đâu lắm thế chen nhau sọc
Coi chừng thiên hạ há nhe răng

Tháng 5/2008

Cổ Canh

Đầu gà má lợn cổ đông
Trong ba thứ ấy vật lông thứ nào
Cổ gà xương xấu làm sao
Má lợn lại sợ nhiễm vào tai xanh
Chỉ còn cái ảnh cài anh
Cổ đông béo bỏ phải dành cho mau
Bỏ phần chặt cổ chia nhau
Miếng thơm miếng nạc "ông bầu" sài riêng
Còn ba cái thứ tôi riêng
Chia đều cho bọn thợ thuyền xung quanh
Đầu thừa đuôi thẹo tiết canh
Ướt cho cái lữ lạnh chanh bu vào
Cổ đông, cổ tức, cổ nào
Cổ phần đích thực mập tao, ốm mày!

Tháng 10/2006

Chơi Ngông

Có lúc nào như lúc ấy không
Đã nghèo rớt đít thích chơi ngông
Sân cù gối bạc hàng trăm cái
Xe xin tỷ tiền đếm ngàn ông.
Có lúc nào như lúc ấy không
Phố phường chật đất người lại đông
Ngựa xe như nước nê nê côi
Đường tắc hàng giờ đứng mà trông.
Có lúc nào như lúc ấy không

Học trò tí tẹo phải đeo gông
Giây đeo thít chặt vai bọn trẻ
Đường phẳng mà sao phải võng mông.
Có lúc nào như lúc ấy không
Nó công đo hóa cả cánh đồng
Đồi cao ruộng thấp san san ủi
Coi chừng hết gạo sẽ chạy rông
Có đất nào như đất ấy không ?

GIÁ

Giá dầu giá gạo giá mỹ kim
Nó vọt lên mây chả chịu chìm
Để cho “đá đổ” đua nhau mọc
Mồm mọc răng meo há dụng kìm!

Tháng 4/2008

MẶT MÀY

Chân dung kẻ cơ hội

Mặt mày là cái mặt gì a
Lúc đỏ lúc đen lúc nhập nhòa
Trời giông bão lớn mày úp mặt
Trời tạnh mây quang cười ha ha.
Mặt mày là cái mặt gì a
Đứng trước quan anh vói ta bà
Trước dân thì mày vênh cái mặt
Không nhiều vào ra – ra về ta.

Mặt mày là cái mặt gì a
Nhai cơm chẳng võ – võ đồ la
Phản bạn lừa thầy nhanh như châu
Có phải mặt mày hay lá đa.
Mặt mày là cái mặt gì ha
Búc ngang lúc đọc nhìn không ra
Mặt trời thì phải soi chân lý
Mặt người hay là cái mặt ma ?

2007

Đất Và Trời

Hòn đất không biết nói năng
Cho nên thiên hạ nhiều thằng vớ to
Đất này đâu phải giời cho
Đất này đã giữ bo bo bao đời
Đất là đất – Trời là trời
Ồi nơi mượn có thu hồi lung tung
Chỗ quy hoạch, chỗ khoanh vùng
Chục năm sau vẫn lạnh lùng vắng tanh
Hỏi ra mới biết ngọn ngành
Đất thành tỷ phú đua ganh một thời
Đất là đất – Trời là trời
Làm sao có chuyện nực cười trở trêu.

2007

TRÚNG

Trúng gà trúng vịt trúng chim
Thua quả “trúng” ấy đi tìm vận may
Một thời chúng khoán còn đây
Có anh lên tận trời mây mỉm cười
Lại có kẻ rớt mồng tơi
Thu thu vén vén để chơi một lần
Tiếng đồn xa tiếng đồn gần
Phen này hốt bạc cù lần lên tiên
Tiền đâu mua mãi mà tiên
Rớt đài rơi tõm thành điên thành khùng
Có anh chơi đến tận cùng
Hóa ra Vương Khải, Thạch Sùng cũng nên.

Tháng 10/2007

Con Giáp

Bảng lặng mà nghe nó kháo nhau
Mỗi năm con Giáp được ổi màu
Bão quan nhoẻn miệng tươi roi rói
Mụ mợ lom khom đỡ túi trâu
Xuân này còn được bao xuân nữa
Khánh tướng cùng ai với công hầu
Thỏa thuê bổng lộc nhờ con Giáp
Cứ kiểu này ri mấy chốc giàu!

Điện Văng

Ta xuống thành phố hoan hô
Thăm con Bống* nhỏ bi bô suốt ngày
Sài Gòn chẳng gợn chút mây
Ông gởi đồ nắng cả ngày nóng thiêu
Giời thì đồ lửa đã nhiều
Điện lại cúp điện có liêu có diên
Phố phường nhăn nhó than phiền
Cả giời lẫn điện nó diên nặng rồi.

Sài Gòn, 4/6/2008

*Bống: tên gọi yêu của cháu ngoại.

Cu Phờ

(Viết về rối nước vai Lý Thông
trong truyện Thạch Sanh)

Người chùng tắc rười

Cái lưỡi thì dài

Cái mắt hay liếc

Cái tai giả lòi

Chém cha cái thói nhà còi

Mời cao gang tắc đã đòi làm vua

Văng cá nên phải dụng cua

Cu phờ – lão chột làm vua một vùng

Cái vùng vốn đã lũng nhùng

Bởi chung cái lưỡi tắc từng kiếm ăn

Cu phờ là loại nhố nhăng

Để cho thiên hạ nó văng củ vào

Phí thay một cánh hoa đào

Những nơi sang trọng chẳng vào chẳng ra

Dấn thân đến chỗ ngã ba
Cho nó dẫm đạp hóa ra đống bùn
Thiếu gì người lé người lùn
Nhưng sao lại lọt thẳm cùn thẳm điên
Cu phờ nó hám chức quyền
Cho nên nó phỉnh liên thiên quan thầy
Mẹ cha cái giống cáo cây
Hại người trời sẽ hóa mây bọt hung!

Thăng cuối ngồi gốc cây đa
 Nhìn lên nhin xuống gọi cha ôi ôi
 Cuối đang buồn thiu trên giới
 Luôn về hạ giới xem đời ra sao
 Trên giới – giới thật là cao
 Tất đất thế nào Cuối tất cung mây
 Một thời Cuối đã ở đây
 Hai chàng vì Cuối nỗi này oan gia
 Đây giờ ngồi gốc cây đa

Thăng Cuối

Ước về quê nội thăm cha một lần
Ôi chao cái kiếp phong trần
Bên voi xuống chó lúc gần lúc xa
Nhà Cuội là gốc cây đa
Cuội ước có một ngôi nhà xénh xang
Cuội ơi hãy sống đàng hoàng
Chăn trâu cho béo Ngọc Hoàng thưởng công
Bà người chớ có lông nhông
Trí cha trí chớ đeo gông có ngày
Xuống trần Cuội phải thẳng ngay
Nếu Cuội cứ cuội đất này không dung.

ĐÀ LẠT XANH

Trời xanh xanh đến không cùng
Ngàn thông xanh đến nẻo nùng lòng ai
Rừng xanh xanh giữa ban mai
Như tình xanh mãi trải dài bên em
Cỏ xanh xanh đến mượt mềm
Mặt hồ xanh đến êm đêm thắm sâu
Giọt sương xanh sẫm mái đầu
Cho đời xanh suốt một màu thời gian
Cơn mưa xanh gheo nắng vàng
Cầu vồng bên ấy sắc xanh bên này
Áo ai xanh giữa hàng cây
Tán ô xanh dưới mưa bay phố phường
Đà Lạt xanh giữa thân thương
Đất trời xanh mãi bốn phương đất trời

2001

Chí Phèo

Ai sinh ra lão Chí Phèo
Phải chăng vì cái đói nghèo bám quanh
Hay vì cái thói đòng đanh
Mặc trời mặc đất tung hoành mặc ai
Buồn vui lấy rượu lai rai
Bước ngang bước dọc bước dài bước cong
Số trời bắt kiếp long đong
Năm đất khen mát, năm nông khen tròn
Áo quần một mảnh cón con
Ruối rong ngô xóm chôn vòn chơi nông
Trên rừng dưới cái tông nông

Vây mà có lúc yêu hùng dọc ngang
Gặp Bá Kiến chửi toáng toàng
Gặp Thị Nở lại mơ màng làm duyên
Chém cha cái thói đảo điên
Tỉnh say, say tỉnh giữa miền trần ai
Chỉ Phèo cũng một kiếp người
Bão Bá cũng một cuộc đời chứ sao
Ô hay ai nặn ai nhào
Cho đất thành bụi, cho sao thành tàn
Chỉ Phèo ơi côi nhân gian !

Bẻ Vẽ Quan Tham

Mày vẽ quan tham ở thuở nao
Cái đầu cái đít chả ra sao
Mặt trông lo lõ bầu hay phình
Đoạn giữa phình ra dưới tóc vào
Nếu phải quan xưa thêm hia, mũ
Phân rõ thứ ngôi chớ lộn nhào
Ảnh mày mang bán hay ra phết
Thiên hạ tranh nhau cấu với cào

Huyền Huyền Sắc Sắc

Tặng Con Gái

Cười con con cười tôi bời
Huyền huyền sắc sắc đất trời ngả nghiêng
Nuôi mày hai mấy xuân liền
Ba chìm bảy nổi triền miên tháng ngày
Lớn rồi nó vỗ cánh bay
Vui thì vui đấy, dạ này băng khuâng
Đã sinh ra kiếp phong trần
Ai mà chả có một lần như ai
Thời này gái cũng như giai
Ông giờ xe cái duyên dài trăm năm
Ngãi nhân đẹp tựa trăng rằm
Ông a ông ánh như tầm nhả tơ
Việc đời chớ có thờ ơ.

1992

BỜM

Chuyện Bờm là tích dân gian
Vì bờm nên mới ngang gàn hơn ai
Gọi bờm là để cho vui
Nào ai biết được chuyện đời đại khôn
Bờm hiện đại mới kinh hồn
Cả trăm ông Trạng ăn đòn như chơi
Bờm chi nghĩ cũng tức cười
Gỗ lim trâu béo đôi môi cho qua
Bờm chi lại thích vi la

Mua quyền bán chức đô la Bờm cười
Bờm chi xả láng cuộc đời
Bỏ cơm thích phở lai rai tháng ngày
Phải chăng thời thế đổi thay
Bờm xưa khác ở Bờm nay chỗ nào
Thằng Bờm ngày trước yêu sao
Cái tên Bờm ấy đi vào lòng dân
Bờm nay phải gọi bằng ông
Xem chừng con tạo xoay vòng xoay
Sống trong xã hội ngày nay
Cứ bờm kiểu ấy dân cày chết toi!

Cây Dừa Khô Trước Biển

Tặng nhà văn Vân Hạ

Biển dấu mình con sóng
Để giữ yên bến bờ
Nếu chiều nay tôi vắng
Em chỉ còn bơ vơ
Cây dừa khô trước biển
Đời nắng gió bốn mùa
Không phải đâu, vẫn thế
Cứ ngọt ngào như xưa.
Ai chiều nay trước biển
Là lòng sao đại khờ
Cây dừa khô thẳng thốt
Em đứng đây đợi chờ.

Nha Trang tháng 12/2006

BẮT RIÊN

Tặng Họa Sĩ Đặng Ngọc Trân

Nhân mừng thọ 80 tuổi

Tung hoành bút cọ mấy mươi xuân

Nét dọc nét ngang nét bụi trần

Tám mươi xuân ấy con người ấy

Để lại cho đời mỹ - thiện - chân.

DÀNH VẬY
 Cái hơi nằm ngoi
 Nhà có con gấu
 Hễ chú đi đâu
 Ngồi canh cửa
 Người "quen" nó sủa
 Người "lạ" uầy dúi
 Thời buổi nước xuôi
 Có nó cũng tốt
 Vậy mà hai một
 Chẳng chấp vừa rồi

Một bòn cao bời
 Nơ bắt con chó
 Cả nhà nhàn nhò
 Chẳng bé khóc than
 Bơ nó phàn nàn
 Đây gì canh của
 Con chi sắp ngựa
 Đi mua chú mèo
 Chẳng út ngong ngeo
 A nhèo "ông Anh"

ÔNG MÙ MUA TRANH

Tặng nhà thơ Trương Quỳnh

Nghe tin họa sĩ họ Vi
Mở triển lãm họa mỗi kỳ một năm
Bạn bè chiến hữu xa gần
Cùng trăm công chúng quây quần biểu dương
Bắn vào có một họ Trương
Thời đánh giặc Pháp bị thương mù lòa
Nghe tin ông cũng lần ra
Chúc mừng họa sĩ tài hoa vùng này
Thưởng tranh ông cứ chau mày
Tuy mắt ông hỏng lòng này sáng soi
Xem xong ông mới ngỏ lời
Xin mua một bức để chơi tháng ngày
Bao anh sáng mắt đứng ngây
Té ra thẳng sáng ban ngày hóa đêm!

Sóng Và Biển

Biển cây mình có sóng
Để ngàn năm vỗ bờ
Nếu sóng rời xa biển
Biển chỉ còn bơ vơ.
Biển cây mình có sóng
Hỏi cát trắng bao giờ
Mà phơi mình trước biển
Cũng bạc đầu phơ phơ.
Biển ơi đừng tưởng thế
Đất triệu triệu năm rồi
Vẫn rùng mình chao đảo
Có khác gì biển khơi
Cả bao la vũ trụ
Lúc gió giật sấm rền

Nào phải đâu con sóng
Vỗ ru bờ bình yên
Sóng xô thì mặc sóng
Kể cả ngọn sóng tình
Dù con tim chao đảo
Thời gian cứ lặng thinh.
Chớ cây mình có sóng
Để ngàn năm xô bờ
Nếu sóng không cùng biển
Biển chỉ còn vu vơ.

2005.

Đẻo Đá

Vịnh trại điêu khắc

“Khen ai đẻo đá tạc nên hình”
Anh hảo xinh em cũng hảo xinh
Hai mươi – hai một tha hồ đẻo*
Thương lũ thạch non đứng ẩn mình.

*20 tượng

Tháng 11/2007

Thằng Tao

Tặng cháu nội và ngoại

Xa thằng cu “Đế”
Bế con “Bún Bò”
Làm thân con cò
Bận lội bờ ao
Ai sinh ra cái thằng Tao
Bốn mươi năm bế ông nhà nước
Giờ mới được bế chúng mày
Thương cho cái thân lão gầy
Đứa gọi bằng thầy
Đứa gọi bằng ông
Bao giờ được hóa thành công
Suốt ngày ta múa
Ông ta dựng ngược
Một đời – ai chả một đời
Nào ai nói trước
Hãy bắc thang lên hỏi ông trời vì sao
Thằng tao ơi hồi thằng Tao

Tháng 6/2008

Sang Ngang

Ngoài kia xuân đã đến chưa
Trong này con én cũng vừa trao xuân
Ung dung đón chú gà thần
Chia tay thân thấy tấm thân ngỡ ngang
Thuyền đời rẽ sóng sang ngang
Cấp bến mới nắng rót vàng đây xuân
Ngoài kia gió rét từng cơn
Cộng tre xào xạc giận hờn chi ai
Nơi đây nắng trải đường dài
Ngọn thông gọi gió cuộc đời bay lên
Xuân này thêm một niềm tin
Cả nhà xum họp ấm men tình đời
Nôm na thơ viết mấy lời
Mùng xuân ôm cả đất trời đây xuân

1992

Bằng Cấp

Có đất nào như đất ấy không
Mua bằng bán cấp thật là nông
Anh văn võ vẽ vài ba tiếng
Pháp ngữ vu vơ mấy chữ lồng
Vây mà chúng chỉ B – C đấy
Thiên hạ mỉm cười đứng mà trông.
Có đất nào như đất ấy không
Tú tài, tiến sĩ, cử nhân ông
Ồi anh vị chức chen chân học
Học giả bằng rôm tốn mấy đồng.
Có đất nào như đất ấy không
Người thi học thật – bằng lòng không
Còn anh học giả bằng lòng thật
Cứ kiểu này ư quạ hóa công.

Giọt Đắng

Nường cà phê vẫn xanh
Chùm cà phê đỏ sẫm,
Dưới bàn chân nghe ấm
Đất thở hơi cùng người
Hương cà phê thơm ngát
Ngọt ngào bay khắp nơi
Giọt cà phê tí tách
Như giọt mồ hôi rơi
Giọt cà phê nhỏ xuống
Có vị đắng cuộc đời
Hạt cà phê trong đất
Mầm xanh lại sinh sôi
Giọt cà phê tí tách
Có thấu tình người ơi.

Ngoại Mày

Tặng "Bún"

Có ông nào như ông mày không
Mẹ đi biên biệt mỗi mắt trông
Một gian nhà nhỏ ông ấm cháu
Cháu khóc ập à ông chạy rông!
Có ông nào như ông mày không
Ngoại đi chăm cháu sữa một chồng
Lạch cách nước sôi pha với bột
Cháu khóc đòi ăn ông chống mông!
Có ông nào như ông mày không
Ngoại chăm cháu ngoại thật là công
Quần đùi áo lót ông bông cháu
Đi giữa phố phường chật – người đông!
Có lẽ nào như lão này không
Thay bà coi bé bông bông
Bấy Kiều ru cháu cho nó ngủ
Có lẽ nào như ngoại mày không ?

Tháng 6/2008

Cái Tò He

Bác thật khéo tay thật khéo tay
Muốn gì được nấy rõ là hay
Đồ nghề chỉ một lon đất sét
Khom lưng tí toáy giữa ban ngày.
Bác nặn sao mà khéo khéo ghê
Quan văn râu mượt – võ râu trê
Áo quần xúng xoảng đai với thắt
Mặt đỏ mặt đen đứng ê hề.
Bác Tò he ơi – Tò he ơi
Xứng danh nhất phẩm ở trên đời
Thích gì bác nặn nên cái ấy

Thỏa lòng lũ trẻ – thấy mà chơi.
Mỗi cái bao nhiêu – cái tò he
Tôi mua một cái đích ông nghề
Cái kia quan lớn, kia cái nữa
Tất thấy bao nhiêu bác nói nghe.
Có đáng là bao cái tò he
Mỗi xu một cái trả tiền nè
Ai thích cái gì ông bán nấy
Nghề này chuyên nặn cái tò he.

Không

Tặng em gái

Tôi có con em gái
Nó học hành cũng giỏi
Mà không đi lấy chồng
Cuộc đời nó rồi khổ
Tôi ngậm ngùi đứng trông.
Tôi có con em gái
Nó không chịu lấy chồng
Bởi chữ hiếu đề nặng
Bức tuổi đời mệnh mỏng,
Mẹ tôi còn năm đứa
Có ba đứa tổng cộng
Vây mà con em gái

Nó không đi lấy chồng.
Tôi ngẫm ra con bé
Nó là người có công
Bao năm chăm bố mẹ
Nó ở vậy một lòng
Như trai – dâu phụng dưỡng
Đạo hướng về tổ tông.
Tôi trách mình có lỗi
Để em không có chồng
Em gái ơi anh hiểu
Em là người có công
Em gái ơi anh hiểu
Vì sao em không chồng!

Nốc Lo

Năm nào cũng lo tháng ấy
Mỗi khi nhận một thiệp mời
Lương hưu có chừng ấy thôi
Tháng này đã mười đám cưới
Khách đưa thiệp mặt tươi rói
Ta – lòng lại thấy nôn nao
Khách về để lại gánh nặng
Nhưng không biết nói thế nào
Bà ơi xem hộ ngân khố
Để tôi còn tỉnh thấp cao.
Lương hưu ông gần hai triệu

Xem ra chẳng thiếu là bao,
Thưa bà còn nhiều việc khác
Nên không thể nói âm ào
Tháng này có mười đám cưới
Tôi đi chẳng sót đám nào
Cái nợ đồng lần phải trả
Chuyện đời chớ có nhêu ngoa
Cuối năm là tháng củ mật
Trai gái nó cưới rì rào
Lương hưu ba đồng ba cọc
Coi chừng tôi bà nốc ao!

2007

Nói Với Con

Kính tặng bố

“Công cha như núi Thái Sơn”
Ngót trăm năm ấy đền ơn được gì
Nhớ hồi cái tuổi tí ti
Cha mắng cha đánh cũng vì con yêu
Lớn lên con hiểu ra nhiều
Bước chân con đã phiêu diêu khắp miền
Giờ con tóc đã hoa niên
Hai vai vẫn nặng nỗi niềm thương cha
Nỗi niềm thật khó nói ra
Tuy làm trai đấy có là hư không

*Nuôi con ai lại kể công
Chăm cha già yếu sao trông từng ngày
Nuôi con mới biết chóng chầy
Chăm cha mới nhớ những ngày nuôi con
Còn giời còn nước còn non
Có chồng có vợ có con có thầy
Chăm cha chớ tính tháng ngày
Không có ổng sao có mày có tao
Trời cao ơi hỡi trời cao
Bà con phải nhớ công lao sinh thành.*

Me

Kính tặng mẹ

Từ trong hoa súng bước ra
Năm nay mẹ cũng đã là ngót trăm
Trải bao lận đận gian truân
Đôi vai bé nhỏ ngàn cân đặt vào
Mẹ sinh ra chín cánh đào
Chỉ còn năm cánh ngọt ngào hôm nay
Giờ đây thân mẹ hao gầy

Ngọn đèn hụi bắc có ngày biệt ly
Đã từ quê cũ ra đi
Thương cho cha mẹ cũng vì cháu con
Bỏ đồng bằng đến núi non
Không vì con cháu thì còn vì ai
Mất ngày nếu tính hóa dài
Mất đời không tính chỉ vài khắc thôi
Đời mẹ vất kiệt mồ hôi
Sữa mẹ chảy suốt dòng đời các con
Trăm năm bia đá thì mòn
Nhưng tình mẫu tử vẫn còn nguyên si.

2008

Nhớ Bác Sáu Dân

Kính viếng hương hồn
cố thủ tướng Võ Văn Kiệt

Tối qua ngồi xem ti vi
Mới biết ông Sáu vừa đi lên trời
Ngỡ ngàng tôi hỏi mọi người
Trông ông còn khỏe sao giờ gọi đi
Nào ai biết bệnh chi chi
Chỉ biết ông Sáu ra đi không về,
Ông Sáu sinh ở làng quê
Cái vùng lũ đến bốn bề mênh mông
Bình sinh là gốc nhà nông
Đi làm cách mệnh một lòng vì dân

Ba chìm bảy nổi nhiều lần
Con mắt vẫn sáng đôi chân vẫn bền
Đánh giặc ông quyết sông lên
Đội trời đạp đất giữa miền lao lung
Kẻ thù nhiều lúc sẵn lòng
Lòng dân như lũy mịt mù chớ che,
Đánh xong giặc vẫn chưa về
Bỏ dân còn đói làng quê còn nghèo
Hai tay ông lại chống chèo
Giúp cho xã tắc vượt đèo vượt sông
Bao năm ngự giữa đất rồng*

Bấy nhiêu năm vẫn giõi trông khắp miền
Đường dây tải điện đầu tiên
Từ Hòa Bình đến tận miền Cực Nam
Hóa dầu Dung Quất đang làm
Cũng từ ý của Sáu Dân luận bấy
Sống chung với lũ đến nay
Không còn là chuyện ngủ ngày mơ đêm
Lại con đường Hồ Chí Minh
Tuyến đường huyết mạch trường chinh
một thời
Biết bao nhiêu việc trên đời
Lớp sau kế tiếp những người như ông
Nghỉ rồi lòng vẫn giục lòng

Con tim ông cứ sôi trong sục ngoài
Sáu Dân ông thực đức tài
Để lòng trần trở những nơi xa gần
Tự mình canh cánh vì dân
Với dân với nước ngàn lần quân chi
Đến ngày ông Sáu ra đi
Dân thương dân nhớ bởi vì – vì dân
Tiễn đưa dân đứng tần ngần
Cúi đầu vái lạy quý nhân một lần
Chẳng họ xa chẳng họ gần
Mà sao già trẻ bần thần xót thương
Trách con tào hóa ẩm ương ...

**Thời gian làm Thủ Tướng, ông ở Thủ Đô Hà Nội*

Thách Với Con Bệnh

Tặng nhà văn Quang Hà

Bệnh chi cái bệnh oái oăm
Để ông mày cắt hơn trăm phân phèo (ruột)
Cắt rồi những tưởng là queo
Ông queo mày cũng phải theo ông mày
Đời người chẳng chóng thì chày
Ông mà xuống lỗ thì mày cũng toi
Thi gan với bệnh để coi
Hơn chục năm ấy đã toi đâu nào
Chiến tranh ông đánh Mỹ nhào
Hòa bình đánh bệnh lại tao với mày
Ngẫm ra mới thật là hay
Đức năng thắng số nên mày thua tao!

Vân Ý

Ngồi buồn đọc lại Tây Du Ký
Tôn Ngộ tài ba nhiều lúc tỵ
Sa tăng chân đất mà có khí
Bão Chư hàm hồ hay hú hí
Đường Tăng người trần nhiều lúc bí
Ngẫm mãi sự đời thật chí lý
Đọc đi đọc lại Tây Du hý
Hết ý, hết ý và hết ý !

Vịnh Thác Voi
-Lâm Hà

Đứng nhìn đỉnh thác thấy trắng phau
Nước hóa thành mây bạc mái đầu
Ầm ầm tiếng nước khua tiếng gió
Đá hóa voi quỳ dưới vực sâu.

Nga Mũ

Tặng bác Nguyễn Tùng Châu

*Bóng Tùng đã ngã về Châu
Dọc ngang mực thước công hầu mấy ai
Ung dung trên quăng đường dài
Đôi chân vẫn thẳng đôi vai vẫn bằng
Nghỉ rồi lòng cứ bắn khoăn
Nước non, non nước cầm bằng lòng sao
Bạn bè chiến hữu thấp cao
Không vì danh lợi lẫn vào trong nhau
Bác – người phân rõ trước sau
Em xin ngã mũ cúi đầu phục anh!*

Hóa

Hóa giá hóa ra thật hóa may
Cao cao thấp thấp bố ai hay
Thấp cao cao thấp tùy ông định
Ồi kẻ hỉ ha bỗng chốc ngày
Hỏi bao nhiêu thứ mang ra hóa
Hóa mới chả không béo các thầy.

1997

Em Ôi

Tặng em trai Đại tá Trần Đẩu

Bao nhiêu năm lẫn lộn
Trên mình đầy vết thương
Giờ cơ chế thị trường
Sao trên đầu vẫn đỏ,
Rỉ tai anh hỏi nhỏ
Bây giờ em nghĩ sao
Giọng em vẫn tự hào
Với một thời quá khứ
Máu bọn em đã đổ
Cho đất nước quê hương
Dù cơ chế thị trường
Đừng xóa đi điều đó.

Anh nhìn em nhăn nhó
Thương cho thằng thứ ba
Chinh chiến đã lùi xa
Nó vẫn là người lính
Bàn tay nó không dính
Mặt vết chàm đưa gạnh
Thương trường cũng chiến tranh
Lòng tham đầy mưu mẹo
Đạn bây giờ là kẹo
Súng bây giờ là quyền
Lợi bây giờ là tiền
Vinh bây giờ là nhẫn.
Anh đưa tay tấn mẫn

Bắn vết sẹo sau lưng
Mắt anh đã rung rung
Tim anh thì thầm nói
Em là người thật giỏi
Em là người thật tài
Cả một chặng đường dài
Đôi chân không mệt mỏi
Giờ đến ga mong đợi
Em vẫn như ngày xưa
Mặc sớm nắng chiều mưa
Máu hồng em càng đỏ
Rỉ tai anh nói nhỏ
Em là lính Cụ Hồ!

Măng Con

Giống bò giống ngựa giống trâu
Kéo cày cực lực nhai trầu quanh năm
Nhỏ ti như cái con tằm
Ăn thời toàn lá nhả trắng cho đời
Còn mày là cái thằng người
Học lười, nhậu nhẹt lại chơi tung hoành
Thấy việc cứ chạy loanh quanh
Có làm mày cũng chẳng nhanh hơn rùa
Nuôi mày đâu phải cơm chùa
Cơm cha cháo mẹ bốn mùa nuôi nhau
Con ơi phải nghĩ cho sâu
Nếu không học cách nhai trầu còn hơn.

HỔ Và MÈO

Cái chuyện ngày xưa hổ với mèo
Dạy nhau nghề võ giữ miếng leo
Hổ tuy sức mạnh như vũ bão
Nhưng khôn rảnh không được dạy trèo
Cũng chuyện ngày nay hổ với mèo
Cậy mình sức mạnh cóc cần leo
Ngang nhiên vác lợn thiên thanh nhật
Khoái chí tự an cóc cần trèo.

1992

Nhớ Tú Xương

Trên đời có một Tú Xương
Hay còn Tú Sụn Tú Ương Tú Bì
Tú Xương ơi sớm ra đi
Để cho bọn sụn bọn bì nổi lên
Nhớ ông mà xót nỗi niềm
Mong ông sống lại để thêm chuyện cười
Cười cho hể hả mới thôi
Cười cho hết sạch chuyện đời tai ương
Tiếng cười nhớ mãi Tú Xương!

1993

Stoi Xuân

Tặng vợ

Hôm nay mừng tám tháng ba
Tôi đi siêu thị mua quà tặng em
Tôi biết em chả thích nem
Tôi chả thích chả thì em thích gì
Tôi mua cả một va ly
Mở ra đây ấp xuân thì bên trong
Nhớ ngày hai đứa long đong
Củ khoai bẻ nửa tấm lòng thủy chung
Khối tình đâu có lung bung

Bốn mươi năm ấy nỗi vung vẫn liên
Bây giờ tóc đã hoa niên
Cháu con đông đúc hai miền thấp cao
Trăm năm dẫu có thế nào
Ngàn năm ta vẫn tâm giao cuộc đời
Tôi đi siêu thị về rồi
Quà đây tôi tặng cả tôi lẫn bà
Vì ngày mong tám tháng ba
Hồi xuân một bữa cả bà lẫn tôi.

8/3/2008

1989

Đảng lãnh mà nghe nó kháo nhau
 Khóanh vùng quy thửa loại nông sâu
 Chỗ nông lát càn tòm con tẹp
 Tất cả chỗ sâu sâu cả bạc đầu.

Vũ An

The Day

Cô Bán

Hàng Rong

Kèo kệt trên vai gánh hàng rong
Oi cô bán đứng được mấy đồng
Mà quang với gánh rong quanh phố
Nuôi lũ con thơ hay nuôi chồng?
Cô ở phố nghèo bán hàng rong
Cô gánh gia đình hay núi sông
Đôi vai bé nhỏ oằn lưng gánh
Một khối tang bồng thấy nặng không?

*Thượng Đế
Phì Cười*

Khá khen các bậc kỳ tài
Đào đường bói cống lai rai tháng ngày
Đường phố đã hẹp lại đây
Nắng thì bụi cát mặt mày tối tăm
Mưa rào nước ứ sủi tăm
Người xe bì bõm như tắm ăn dầu
Coi chừng ngã chống phao câu
Quy quy hoạch hoạch kín đầu hở đuôi
Thương ai đi ngược về xuôi
Để cho thượng đế phải cười nhe răng!

2007

Lợn Bán

Tặng bạn về hưu

Năm nay Quý Hợi
Ông có lợn kênh
Hai tai vểnh ngược
Chân bước lênh khênh
Lợn ông – hạt thóc
Lợn ông – nghĩa tình
Ông có “bạn lớn”
Xã hội thêm vinh.

Kêu Nhèo

Giao thừa Đinh Mão
Nhà có con meo
Nghe tiếng pháo nổ
Nó ngheo huyền ngheo
Giao thừa năm tới
Mày phải kêu theo
Nếu còn kêu nhèo
Ông cho mày vèo!

Hoan Hô

Hoan hô thơ bác Bút Tre
Trong thơ ông viết chẻ hoe sự đời
Độc thơ bác thấy tức cười
Bởi thơ ông viết gần người nhà quê
Thói đời kẻ nịnh người chê
Thế gian ỏi chuyện ê hề phải không
Bút bi, bút sắt, bút lông
Bút Tre đích thực là ông Bút cười!

MỤC LỤC

	<i>Trang</i>
Nguyên khí	5
Lỗ	6
Cổ cánh	7
Chơi nông	8
Giá	10
Mặt mày	11
Đất và trời	13
Trứng	14
Con giáp	15
Điên nặng	16
Cu phờ	17
Thằng cuội	19
Đà Lạt xanh	21
Chí Phèo	22
Bé vẽ quan tham	24
Huyền huyền sắc sắc	25
Bờm	26
Cây dừa khô trước biển	28

Bát niên	29
Đành vậ	30
Ông mùa mưa tranh	32
Sóng và biển	33
Đẻo đá	35
Thằng tao	36
Sang ngang	37
Bằng cấp	38
Gọt đấng	39
Ngoại mầy	40
Cái tò he	41
Không	43
Nốc ao	45
Nói với con	47
Mẹ	49
Nhớ bác Sáu Dân	51
Thách với con bệnh	55
Vần ý	56
Vịnh thác Voi – Lâm Hà	57
Ngả mũ	58

Hóa	59
Em tôi	60
Mất con	63
Hổ và mèo	64
Nhớ Tú Xương	65
Hồi xuân	66
Thề đấy	68
Cô bán hàng rong	69
Thượng đế phì cười	70
Bạn lớn	71
Kêu nhẽo	72
Hoan hô	73

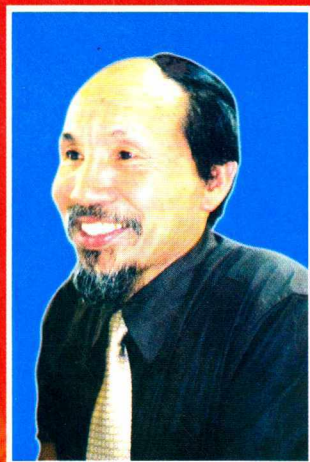
**ĐÀN H VẬY
THƠ TRẦN THẮNG**

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
65 Nguyễn Du - Hà Nội
Tel & Fax: 8222135

**Chịu trách nhiệm xuất bản:
TRUNG TRUNG ĐÌNH**

Biên tập: TẠ VIẾT ĐĂNG
Vẽ bìa: NGUYỄN NGỌC ANH
Sửa bản in: TÀO THẮNG

*In 500 cuốn, khổ 13 X 19 tại Công ty Cổ phần In & Phát Hành Sách Lâm Đồng.
Giấy đăng ký KHXB số: 812/ 2008 /CXB/02-42/HNV
Số Quyết định xuất bản của giám đốc: 440/QĐ-NXBHNV
In xong và nộp lưu chiểu : Quý IV - 2008.*

Trần Thăng

sinh Giáp Thân (1944)

Quê quán : Mỹ Thắng - Mỹ Lộc

- Nam Định

Nơi ở : Đà Lạt - Lâm Đồng

TÁC PHẨM ĐÃ IN:

- Người có bộ râu quai nón
- Một góc Sông Đà
- Người Trưởng tộc
- Phản đòn
- Đạo và Đời
- Hay đáo để
- Đất thiêng
- Chuyện Nhà Ngang
- Quỷ ám
- Nay tiếp: Đánh vậy
- *Tiểu thuyết - NXB Thanh Niên*
- *Tập truyện và ký - NXB Thanh Niên*
- *Tiểu thuyết - NXB Thanh Niên*
- *Tiểu thuyết - NXB Thanh Niên*
- *Tiểu thuyết - NXB Hội nhà văn*
- *Truyện ngắn - NXB VH Dân tộc*
- *Tiểu thuyết - NXB Hội nhà văn*
- *Tiểu thuyết - NXB Hội nhà văn*
- *Tiểu thuyết - NXB Hội nhà văn*
- *Thơ - NXB Hội nhà văn*

25.000 đ